

[Boeck-Hansen.]

Jeg kan ogsaa forstaa, at en lille Tjenestemand, der efter Statens Mening altsaa faar en Løn, som han skal kunne leve af, bliver noget forbitret, naar han samtidig ser, at Folk, der i Virkeligheden i Gennemsnit tjener mere end han, kan faa Arbejdsløshedshjælp. Derfor maa Misbrug, saa vidt det overhovedet er muligt, søges undgaaet. Selv om det koster nogle Penge, tror jeg, at man maa ofre disse Penge, fremfor at der falder Penge paa Steder, hvor de ikke bør falde. Det tror jeg man maa gøre. Jeg tror ogsaa, at en saadan Kontrol har sin store Betydning netop for dem, der er henvist til Arbejdsløshedshjælp, og som er reelle og gode nok. De faa Misbrug, der sker, kan meget nemt kaste et falsk Lys over de Mennesker, som er henvist til Arbejdsløshedshjælpen, og derfor mener jeg, at det har stor Betydning ogsaa for disse Mennesker, at man er sikker paa, som man nu engang kan være det, at der ingen Misbrug finder Sted. Det maa stemples som meget daarligt Kammeratskab at misbruge Arbejdsløshedskassen; det kan ikke hjælpe noget, det er slet Kammeratskab. Naar der har været Spørgsmaal om, at man maatte forøge Kontrollen, er det, fordi der i alle Lande findes saadanne slette Kammerater i alle Grupper.

Det er vist ogsaa rigtigt, at man indfører en Ventetid for Sæsonarbejderne. Vi kommer jo ikke uden om, at Sæsonarbejderne ikke paa samme Maade, som Tilfældet er med andre Arbejdere, kan betegnes som arbejdsløse straks, naar deres Sæson hører op, for de har jo i Virkeligheden faaet en forøget Løn, netop fordi det er forudset, at de intet Arbejde kunde faa uden for Sæsonen. Selv om Grænsen her er noget udflydende, kan man dog nok sige, at naar f. Eks. en Murersvend i Gennemsnit tjener 35 pCt. mere end en Maskinarbejder, er det, fordi Murersvenden i høj Grad er henvist til Sæsonarbejde, og derfor er det rimeligt, at der indføres en Ventetid, saaledes at saadanne Arbejdere ikke straks kan faa Arbejdsløshedshjælp, saa snart Sæsonen er udløbet. Men denne Ventetid maa naturligvis varieres alt efter, hvor meget Arbejde de har haft i selve Arbejdssæsonen. Kommissionens Forslag er efter min Mening helt godt paa dette Punkt.

Paa samme Maade mener jeg, at de unge først skal bevise, at de virkelig er Arbejdere inden for det Fag, hvori de har givet sig til at arbejde, før de kan optræde som arbejdsløse; der skal dog gaa nogen Tid. Det forekommer mig at være ganske

rigtigt, at man giver de unge en forøget Karenstid. Dette kan maaske ogsaa hjælpe paa det kedelige Forhold, at saa mange unge Mennesker vandrer ind fra Landet for at søge Arbejde inde i Byerne, til stor Skade for Landbruget, idet Landbruget jo kommer til at mangle denne Arbejdskraft, men sandelig ogsaa til stor Skade for de Arbejdere, der er inde i Byerne, for de unge Landarbejdere kommer jo ind og konkurrerer med dem, og det kan godt være, at de i mangfoldige Tilfælde bliver foretrukket. Derfor synes jeg, at man kun med Glæde skal se paa, at en længere Karenstid gennemføres for de unge.

Jeg skal erkende, at Kontrol altid er ubehagelig, men saadan er det nu i denne Verden; man maa kontrolleres; hele Handelen er jo sat under Kontrol i Øjeblikket, og vi Jyder er sandelig sat under Kontrol alle sammen; vi skal kunne bevise, hvem vi er og hvor vi har hjemme, hvor vi saa end gaar, og den første Nat, vi vil ligge i en Hotelseng, maa vi bevise, hvem vi er — ja, Undervisningsministeren ser skælmisk paa mig, men jeg taler nu ikke om hans lille Tilfælde. Kontrollen maa vi finde os i og bøje os for, og ganske særligt maa man, da Kasserne har et saa stort Statstilskud, som de har, være forvissat om, at der ikke kan ske Misbrug.

Men saa er der den anden Side af Sagen: en bedre Arbejdsfordeling, end vi har i Øjeblikket. Der er ingen Tvivl om, at Arbejdsfordelingen ikke er saa god i dette Land, som den skulde være; der er for mange Arbejdere inde i Byerne, der er for faa paa Landet. Det kan være, at denne Ændring med Hensyn til Arbejdsløshedskasserne for de unges Vedkommende kan hjælpe noget i den Retning. Jeg hilser med Glæde, at man tænker paa at gøre noget alvorligt paa dette Punkt, for jeg tror, at det maa gøres og gøres saa snart som muligt, for at der kan sikres Landbruget tilstrækkelig Arbejdskraft. Vi kan ikke godt have dette, at vi har 100 000 arbejdsløse — saa mange er det vel ikke i Øjeblikket, men det har dog været det for ikke længe siden —, medens Landbruget mangler Arbejdskraft.

Vi kan heller ikke have dette, at der er stor Arbejdsløshed inden for det ene Fag, medens der er andre Fag, hvor det bogstavelig talt ikke er til at opdrive en Mand. Bortset fra nogle enkelte smaa Haandværksfag er det værst med Arbejdsløsheden inden for de ufaglærtes Rækker, og derfor tror jeg, at det er meget forkert, at man har søgt at hindre, at Folk gaar ud og kommer i Lære for at komme ind i de faglærtes